

Ostateczna synteza procesu synodalnego w Szkocji

przesłane przez
Konferencja Biskupów Szkocji

1. WPROWADZENIE: WYJŚCIE W PODRÓŻ SYNODALNĄ

W odpowiedzi na Vademecum wysłane do Kościołów w czerwcu 2021 r., każda diecezja w Szkocji została zaproszona do: mianować księdza i świeckiego głównymi koordynatorami w swojej diecezji. Zasugerowano, że osoba świecka powinna być kobietą i powinna istnieć podstawowa grupa robocza dla każdej diecezji. w małych diecezji wystarczyło mieć tylko dwóch reprezentantów. Warsztaty szkoleniowe, w których uczestnicy mieli okazję zapoznać się z proponowaną metodologią proces, zostały zaoferowane kapłanom niektórych diecezji i kontaktom parafialnym. Chociaż twarzą w twarz uczestnictwo na tym wczesnym etapie było pożądane, ze względu na pandemię nie zawsze było to możliwe. Dużo początkowych prac w diecezjach prowadzono w trybie on-line ze względu na pojawienie się wariantu Omicron w Szkocja w grudniu 2021 r. W tym sensie nastąpiło prawdziwe opóźnienie w tym, co można było osiągnąć wcześniej Luty 2022, kiedy zaczęto znosić ograniczenia dotyczące zgromadzeń w pomieszczeniach. Chociaż innowacja i korzystanie z technologii online zostało przyjęte przez cały proces, nie mogło zastąpić konieczności gromadzenia razem na osobiste spotkanie i modlitwę. Po zniesieniu ograniczeń w marcu 2022 r. większość diecezje starały się przenieść wyniki elektroniczne na stół w parafii, a następnie w diecezji spotkania. Byliśmy więc bardzo wdzięczni za przedłużenie procesu synodalnego od kwietnia do sierpnia 2022, aby umożliwić te rozważania.

Aby wesprzeć diecezje w ich wstępnych obradach, Konferencja zorganizowała internetowy kolokwium z udziałem prelegentów ze Szkocji, Włoch, Anglii i USA w lutym 2022. Kardynał Grech wygłosił przemówienie programowe. To wydarzenie było dobrym wstępem i podstawą do nadzieje i aspiracje procesu synodalnego dla Kościołów lokalnych i powszechnych. Generał Sekretariat Konferencji odbył spotkanie z przedstawicielami diecezji w lutym do: oceniać postępy każdej diecezji i dzielić się pomysłami. Można śmiało powiedzieć, że niektóre diecezje przyjęły proces synodalny w znacznie szybszym tempie niż inni, więc to spotkanie dało możliwość dzielenia się zasobami przez diecezję. Jednym szczególnym zasobem, który był powszechnie używany, był kwestionariusz z diecezji Galloway podsumowujący główne punkty Vademecum oraz podkreślając potrzebę wyrażania odpowiedzi w duchu komunii, uczestnictwa i Misja. Innymi słowy, proces synodalny nie powinien być tylko listą skarg lub negatywnej krytyki

ale raczej sposób „działania w Kościele”, który podziela wspólną wizję podsycaną inspiracją

Duch Święty.

Jako Kościół tylko jedna z naszych diecezji przeprowadziła w ostatnich latach synod, a mianowicie diecezja

Paisleya. Zakończyła się ona w 2017 roku i skupiła się na temacie „Nowej Ewangelizacji i roli

świeckich”. Proces ten rozpoczął się od przygotowania duchowego, katechetycznego i formacyjnego. To jest odzwierciedlone

w obecnym procesie synodalnym i rzeczywiście każda diecezja w Szkocji podkreślała potrzebę każdego

parafii, aby zebrać się na modlitwie, zwykle przed Najświętszym Sakramentem i/lub z Lectio Divina, przed jakimkolwiek

dyskusje odbywały się w parafii.

Oprócz bardziej formalnych spotkań wiernych w parafiach, każda diecezja zachęcała do wychodzenia na zewnątrz

tym, którzy oddalili się od Kościoła. Zostało to przeprowadzone głównie przez internet

ankiety zapraszające wszystkich do dzielenia się swoimi doświadczeniami w Kościele, a także kontekstem do:

ich dystansowanie się od Kościoła, czy to z powodów osobistych, czy bardziej instytucjonalnych. Wysiłki były

zaangażować duszpastersko w różne wymiary życia Kościoła w Szkocji poza diecezjalnymi i diecezjalnymi

granice parafii. Nasz naczelny kapelan więzienny zorganizował serię kameralnych spotkań w więzieniach. Nasz

Szkocka Służba Edukacji Katolickiej promowała proces synodalny we wszystkich naszych szkołach wśród nauczycieli

i uczniów i otrzymaliśmy wiele odpowiedzi ze szkół. Zaproszono także stowarzyszenia katolickie

do składania zgłoszeń. SCIAF, która jest główną agencją rozwoju zagranicznego w Szkocji, również zrobiła

odpowiedź. Ponadto otrzymaliśmy informacje od innych chrześcijańskich Kościołów i grup wyznaniowych

w tym członkowie wyznania mojżeszowego i przyjaciele z wyznań bahajskich, muzułmańskich, hinduskich i sikhijskich.

Wielu początkowo wydawało się, że rozpoczęcie procesu synodalnego podczas pandemii nie było

najbardziej sprzyjający czas, aby podjąć taki kamień milowy w życiu Kościoła. Jednak diecezjalna

syntezy tego etapu procesu synodalnego można było zobaczyć w doświadczeniu pandemicznym pierwsze pędy

nowe życie kościelne. Wiele parafii i wspólnot nie może sprawować Mszy św. i sakramentów

wspólnie, osobiście, odkryli nowe sposoby bycia parafią, czy to poprzez uroczystości online, docierając

do najbardziej narażonych członków ich społeczności, zapewniając banki żywności itp. Co więcej, dla

nowi wolontariusze po raz pierwszy włączyli się w codzienne życie parafii. Nowa służba powitania

została ustanowiona w wielu parafiach. Życie parafialne, choć ograniczone przez brak liturgii i

Celebracje sakramentalne dostarczyły alternatywnego sposobu „bycia” i „działania” Kościoła. To by zapewnić solidną podstawę dla procesu synodalnego, raczej szansę niż nie do pokonania wyzwanie.

2. WYKONYWANIE SYNODALNOŚCI:

KOMUNIA, UCZESTNICTWO I MISJA

Vademecum sugerowało, aby trzy główne elementy kształtujące proces synodalny były:

Komunia, Uczestnictwo i Misja. Stąd ostateczna synteza Kościoła katolickiego w Szkocji

przedstawia swoje ustalenia według tych trzech wymiarów życia kościelnego. Komunia wyrazi

główne tematy określone przez każdą diecezję – wspólne problemy. Uczestnictwo skoncentruje się na konkretnym

wkład diecezji lub stowarzyszenia lub osoby wyróżniającej się inspiracją i oryginalnością lub

krytyczne myślenie. Misja przedstawi różne propozycje każdej diecezji, aby budować na

podstawy procesu synodalnego.

3. KOMUNIA

3.1 Uwagi ogólne dotyczące sugestii Biura Synodalnego

Przed wszystkim proces synodalny był ceniony za swoją skromną i refleksyjną metodologię. Nie tylko

słuchając, ale słysząc głosy wszystkich. Ucząc się z głosów naszych przodków, a także przewidując

głosy przyszłości. Często w przeszłości Kościół nie był dobry w słuchaniu społeczeństwa lub jego

własnych członków. Czasami język synodalny nie był jasny ani pomocny. Były pewne obawy, że

„inkluzyjność” nie powinna być definiowana przez świecką narrację. Jako Kościół mamy własną narrację

i tradycji, które dostarczają nam bogatego zasobu do zrozumienia i angażowania się w współczesność

język i jego założenia. W konsultacjach widoczna była nadrzędna miłość do

Kościół pomimo swoich słabości. Kryzys nadużyć nadal boli wszystkich wiernych, zwłaszcza tych, którzy przeżyli

nadużyć i ich rodzin. Jednak kontynuując dążenie do większej odpowiedzialności i

przejrzystości, w diecezjach uznano, że Kościół w Szkocji ma

zaczął słyszeć okrzyki niesprawiedliwości i zranienia i podejmuje wysiłki, aby zabandażować rany i nie tylko

co ważne, aby iść naprzód w uzdrawianiu.

3.2 Sprawowanie Najświętszej Eucharystii, Słowa Bożego i Sakramentów

Lud Boży musi być nakarmiony. W centrum naszej wiary katolickiej celebруем sakramenty,

przede wszystkim Najświętsza Eucharystia. We wszystkich diecezjach było pragnienie przyjęcia duszpasterstwa, jakości

liturgia, dobre przepowiadanie, muzyka liturgiczna i udział świeckich w rolach liturgicznych. Podkreślając jednocześnie

wyjatkowość reform Soboru Watykańskiego II i odprawiania Mszy św. w języku angielskim,

wszystkie diecezje z wyjątkiem jednej były otwarte na odprawianie Mszy św. w innych obrządkach, jeśli jest to możliwe i praktyczne. The

prośba o takie obchody wyszła od mniejszości głosów. Aby wszyscy mieli większy

docenienie Mszy, formacja liturgiczna jest wymagana zarówno od świeckich, jak i duchownych, tak jak czyni to liturgia

nie należą do duchowieństwa, ale do całego Ludu Bożego.

Istniała tęsknota za tym, aby Eucharystia bardziej obejmowała tych tradycyjnie uważanych za wykluczonych, ponieważ

należy ją postrzegać jako lekarstwo, a nie nagrodę, tak aby Eucharystia stała się ciągłym doświadczeniem w

ich droga wiary i dojrzewania duchowości. Jako Kościół pragniemy powitać tych, którzy są:

rozwiedzeni, ci, którzy mieli aborcje; osoby o różnych orientacjach seksualnych, którym brakuje wewnętrznego

przekonanie o uświadomieniu sobie, że mają wiarę. Żadnego nie należy ignorować. Kościół dociera do wszystkich.

3.3 Docenianie duchownych i świeckich

Ogólnie rzecz biorąc, wierni świeccy bardzo doceniają i wspierają duchowieństwo. To było odczuwalne

że duchowieństwo powinno zostać uwolnione od administracyjnego ciężaru życia parafialnego, na którym można się skoncentrować”

opieka sakramentalna i duszpasterska. Uznano, że charakter i przywództwo parafii

ksiądz jest najważniejszy w tym, jak parafia wzrasta w wierze. Szkolenie seminaryjne powinno pomagać kapłanom w istnieniu

liderzy „z zapachem owiec”. Niektórzy sugerowali, że ponieważ potrzeba więcej księży,

dlatego należy wziąć pod uwagę żonatych księży i wyświęcanie kobiet. Ta aspiracja była

uważane przez innych za szybkie rozwiązanie i nie rozwiązujące odpowiednio głębokiego kryzysu powołania w naszym

społeczeństwa ani nie odzwierciedlają uzupełniających się darów i talentów kobiet i mężczyzn. Równość nie oznacza robi to samo. Klerykalizacja świeckich była prawdziwym lękiem wyrażanym przez niektóre głosy.

We wszystkich diecezjach panował jednomyślny pogląd, że świeckim należy powierzyć znacznie większą odpowiedzialność".
na wszystkich poziomach Kościoła. Wyrażono to jako współodpowiedzialność, współdzielenie zarządzania Kościoła. Struktury, która nie jest ani zdominowana przez mężczyzn, ani autorytarna. Kapłański, proroczy i należy zachęcać do królewskiego charakteru każdego członka Kościoła. Wymaga to podobnej formacji do czterech wymiarów formacji seminaryjnej, a mianowicie: duchowego/liturgicznego, duszpasterskiego, intelektualnego i formacja ludzka. Uznano, że ten projekt będzie wymagał znacznych inwestycji.

3.4 Uznanie roli kobiet

Podczas gdy każda diecezja uznawała i celebrowała wkład kobiet w Kościele, nie było:

Powszechna zgoda co do tego, że kobietom należy dać większy głos w Kościele. Chociaż mała liczba Sióstr zakonnych nadal pełni nieocenioną posługę w niektórych diecezjach, biorąc pod uwagę ten spadek w wielu zakonnicach kobiety świeckie muszą teraz zająć ich miejsce, dzieląc współodpowiedzialność za Kościół zaangażowany w podejmowanie decyzji, a nawet w szkolenie seminaryjne. Niektóre diecezje już rozpoczęły ten proces sprawiedliwego partnerstwa. Kultura podejmowania decyzji musi się zmienić. Ten powinno znaleźć odzwierciedlenie w każdej parafii poprzez powołanie rady parafialno-duszpasterskiej z kobiety i mężczyźni, obowiązkowo. Świeccy muszą być upoważnieni.

3.5 Dotarcie do młodzieży i osób na marginesie

Prawdziwy niepokój wzbudziła nieobecność młodych ludzi w wielu parafiach. Pomimo wielkich wysiłków z naszych katolickich szkół i ich udziału w procesie synodalnym było jasne, że wielu młodych ludzi, w pewnym stopniu pod wpływem naszego świeckiego społeczeństwa, uważają Kościół za obłudnego. Wiele młodzi byli pod wrażeniem społecznej nauki Kościoła, jej docierania do ubogich, jej wezwania do sprawiedliwości społecznej i troski o innych i środowisko. W obszarze seksualności i moralności seksualnej należy zrobić więcej, aby przedstawić wizję osoby ludzkiej i relacji przeciwstawiających się świeckości program indywidualizmu, aby wyrazić piękno miłości małżeńskiej i rodziny, macierzyństwa i

ojcostwo, bez potępienia tych, którzy czują, że walczą o osiągnięcie ideału, czy to ci, którzy cierpieli z powodu rozbitych małżeństw lub żyją w związkach tej samej płci. The Kościół musi być widziany tak, aby przyjmował wszystkie swoje dzieci, zwłaszcza te na marginesie, słuchał i towarzyszył im. Nikt nie jest wykluczony z miłości i miłosierdzia Boga. Obsługiwana większość diecezji większe inwestycje w katechezę i edukację religijną zarówno na poziomie parafialnym, jak i szkolnym. Wszystkie diecezje pragną wzmocnić więzi między parafiami, szkołami i rodzinami. Obejmuje to wsparcie dla rodziców aby mogli przekazać wiarę swoim dzieciom. Zasugerowano, że młodzi ludzie muszą „być” Kościoła, a nie tylko „robienie” Kościoła – czyli angażowanie się w działania społeczne. Musimy się zaangażować młodzi na liturgii, na modlitwie, na rekolekcjach, aby podzielić się z nimi doświadczeniem religijnym. To jest szczególnie dotyczy to części kraju, w których nie ma szkół katolickich.

3.6 Przekazywanie wiadomości

Każdy wniosek diecezjalny krytykował brak skutecznej strategii komunikacji dla Kościoła” na poziomie lokalnym i krajowym. Negatywne postrzeganie Kościoła, do którego zachęcają świeckie media, to: nie jesteśmy adresowani z powodu naszego własnego braku skutecznego przekazywania Dobrej Nowiny. Są wiele inicjatyw inspirowanych wiarą już ma miejsce w parafiach i diecezjach oraz na poziomie krajowym które nie są zgłaszane ani publikowane. Media społecznościowe muszą zostać przyjęte. Wielu katolikom brakuje zaufanie do zabierania głosu w naszym społeczeństwie z powodu braku formacji, braku tożsamości i negatywnych krytyka Kościoła. Kościół musi wzbudzić zaufanie u wszystkich wiernych i dać im głos.” wewnątrz i na zewnątrz Kościoła. Obecnie na rodziny wywierana jest duża presja, aby dostosować się do wymagań współczesnego życia, a to skutkuje brakiem czasu na uczestniczenie w życiu Kościoła. Poprzez dobra komunikacja i media społecznościowe, Kościół może zrobić więcej, aby dotrzeć do tych rodzin i zaprosić do pełniejszego uczestnictwa w życiu Kościoła.

Podkreślono również znaczenie komunikacji w odniesieniu do parafii dzielących się zasobami. Jeden owocami procesu synodalnego była większa współpraca między diecezjami i między parafie na poziomie dekanatu. Mile widziana byłaby większa wspólna służba.

3.7 Rozwijanie stosunków ekumenicznych i międzyreligijnych

Bez wyjątku każda diecezja jest już zaangażowana w działalność ekumeniczną, chociaż może to być:
zmienna na poziomie lokalnej parafii. Istniała otwartość na dążenie do większego zrozumienia z innymi
Kościoły i inne wyznania, uznając potężne świadectwo Kościołów zjednoczonych jako jeden głos i
także wzajemnych relacji z innymi wspólnotami wyznaniowymi. Jeśli chodzi o dzielenie się komunią, troska była:
wyraził, że teologia ograniczenia dzielenia Komunii Świętej nie została wyrażona w jasny sposób.
Zaproponowano zbadanie innych uroczystości międzywyznaniowych.

4. UCZESTNICTWO

Propozycje diecezjalne

Podczas gdy diecezje Kościoła w Szkocji były jednomyślne i jednomyślne w wielu aspektach

W procesie synodalnym przedstawili również propozycje, które odzwierciedlają specyfikę każdej diecezji i jej teraźniejszość
sytuacja. Poniższa lista przedstawia konkretne propozycje poszczególnych diecezji, które oferują:
inne spojrzenie na proces synodalny.

4.1 Archidiecezja Glasgow zapytała o terminy przyjmowania sakramentów,
zwłaszcza w odniesieniu do postrzeganego braku Sakramentu dla młodych dorosłych. Co więcej, rozważenie
należy zwrócić uwagę na wartość sakramentu pojednania z lepszym zrozumieniem jego
wartość dla jednostki i społeczeństwa.

4.2 Archidiecezja St Andrews i Edynburg podkreśliła lukę między postem Second
Katolicy Soboru Watykańskiego i młodzi katolicy dzisiaj.

4.3 Diecezja Galloway podkreśliła różne potrzeby Kościoła na wsi i w mieście
ustawienia. W zakresie dotarcia do młodych ludzi przewidywał relację mentoringową pomiędzy seniorami
oraz młodzi parafianie w parafiach.

4.4 Diecezja Motherwell chce Kościoła, który może wznieść się z lęku do nieustraszonego w głoszenie przesłania Ewangelii – inwestowanie w młodzież, katecheza, inwestowanie świeckich i komunikacji. Z tego musi wypływać nowy sposób życia i pracy jako Kościół.

4.5 Diecezja Argyll i Wysp chciałaby więcej wydarzeń zmieniających wiarę - religijnych doświadczenie. Poproszono o większą przejrzystość w radzeniu sobie z kryzysem nadużyć. Jak wszystkie inne diecezjach wspomniano o skandalu nadużyć. Jednak większa przejrzystość została uznana za pomocną i Prawda i Pojednanie przetwarzają jedną sugestię.

4.6 Diecezja Paisley zaproponowała przemyślenie sakramentalnej praktyki spowiedzi. W parafiach należy dokonywać regularnej oceny praktyki duszpasterskiej. Świeccy mogliby być włączeni do wybór biskupów. Strategia komunikacji zarówno wewnątrz Kościoła, jak i na świecie powinna być: zaplanowany.

4.7 Diecezja Aberdeen była zainteresowana budowaniem relacji w ramach wspólnot parafialnych i w szczególności, aby znaleźć sposoby na dotarcie do rodzin. Mają także nadzieję zbadać sposoby parafii na współpracować w duszpasterstwie młodzieży, aby lepiej odpowiadać na potrzeby młodych ludzi w diecezji i zaproponować: synod młodzieżowy.

4.8 Diecezja Dunkeld prosiła o więcej języka włączającego płeć w liturgii, większy odpowiedzialność za finanse i pogłębioną katechezę o roli Ducha Świętego w Kościele.

5. MISJA

5.1 Opierając się na doświadczeniu synodalnym

Ostatnim aspektem procesu synodalnego jest misja. Dokąd stąd idziemy? W oczekiwaniu na kolejny etap procesu synodalnego – scena kontynentalna – wszystkie diecezje przedstawiły sugestie, w jaki sposób: może budować na pierwszym etapie synodalności w parafiach i diecezjach. Przede wszystkim diecezje i parafie chcą promować Kościół gościnny wśród tych, którzy uważają się za znajdujących się na marginesie lub

odrzucony przez Kościół. Większość diecezji została uświadomiona o głębi talentu już dostępnego w ich parafie. Konieczne jest wspieranie tych charyzmatów. Potrzebne jest bardziej skoordynowane podejście, aby uwzględnić młodych w Kościele lokalnym i dać im głos. Inwestycja jest wymagana do szkolenia i formować świeckich i zachęcać ich do korzystania z ich darów w służbie Kościołowi. Regularne słuchanie sesje podobne do procesu synodalnego powinny być zakorzenione w praktyce duszpasterskiej, zwłaszcza poprzez parafię Struktury. Należy wzmocnić edukację religijną i więź między parafiami a szkołami. Uznaje się, że nie jeden plan pasuje do wszystkich parafii. Większa świadomość Krzyku Ubogich i Krzyk Ziemi został przyjęty. Angażowanie się w społeczeństwo to relacja dwukierunkowa. Wspieranie biedni, zwłaszcza w czasach inflacji i rosnących cen, poprzez parafie, SVP i banki żywności powinno być priorytetem. Jedna z diecezji szacuje, że jedna czwarta wszystkich katolików w diecezji odpowiedziała na: wezwanie synodalne, a to daje wielką nadzieję na przyszłość.

6. Wniosek

Kościół w Szkocji musi zostać odnowiony wewnątrz Kościoła, sam w sobie, ale zawsze świadomy swojego zasięgu” światu i społeczeństwu obywatelskiemu, nawet jeśli odrzuca się podstawowe wartości chrześcijańskie. W dialogu między Kościołem i społeczeństwem, czasami panuje niepewność co do tego, co Duch Święty mówi Kościołowi.” poprzez zmiany w społeczeństwie i to, co Kościół ma do zaoferowania światu. Kryzys nadużyć i wrogie doniesienia Kościoła zaostrzyły brak zaufania ludzi do mówienia o sprawach wiary i zniszczone zaufanie do hierarchii. Musimy znaleźć nowe sposoby wyrażania naszej wiary bez strachu, ale z współczuciem i miłosierdziem. Proces synodalny zasiał ziarno nadziei w sercach wiernych i w Kościele w Szkocji. Modlimy się o jego rozwój i spełnienie, gdy wchodzimy w kolejną fazę. Proces synodalny, aby Kościół mógł wzrastać jako troskliwa matka i wspólnota nadziei.

7. DODATEK: Zgłoszenia składane bezpośrednio do Konferencji Episkopatu Szkocji

Konferencja Episkopatu otrzymała pięć zgłoszeń, o których mowa poniżej. Te ekspresowe szczególne podejścia do procesu synodalnego i są przejawami nieocenionego udziału w życiu Kościoła w Szkocji.

- 7,1 Szkocka Służba Więzienna Podkreślił główny katolicki kapelan Szkockiej Służby Więziennej inkluzywność duszpasterstwa katolickiego w systemie karnym. Synodalność, podobna do okazja do dialogu z osobami przebywającymi w więzieniu, prowadzi do spotkania i często zakonnika doświadczenie. Sprawiedliwość naprawcza i prośba o przebaczenie są inspirowane dzieleniem się wiarą. Pracujący z innymi przedstawicielami Kościoła i innych wyznań wyraża się w przyjaźni". i wzajemne uznanie. Kościół mógłby być bardziej zaangażowany w uwolnienie i rehabilitację osób w społeczności.
- 7,2 Scottish Laity Network Chociaż nie jest to oficjalna grupa w Kościele w Szkocji, Scottish Laity Network była w zgodzie z obradami diecezji, przede wszystkim in wzywając Kościół do kontynuowania dyskusji synodalnych i dokonywania ciągłej oceny proces synodalny. Poproszono również o wprowadzenie w życie rad parafialnych w: każda parafia realizująca plan duszpasterski, który nie jest zależny wyłącznie od myśli parafii kapłan. Rozumienie służby i inkluzywności przez Sieć różniło się nieco od konkluzje diecezjalne. Pomysł na „Rok przebaczenia i powitania” był cenny wgląd i wkład w proces synodalny. Równie troska o wizję Laudato si słyszeć Krzyk Ziemi i Krzyk Ubogich jest jednością z narodowym procesem synodalnym. Inne obawy dotyczące celebracji i przyjmowania Najświętszej Eucharystii, kryzysu nadużyć i współpraca z innymi Kościołami i grupami wyznaniowymi odzwierciedla konkluzje narodowego synodu Proces.
- 7,3 Rozmowy Synodu Dialogu Międzyreligijnego przeprowadziła Komisja ds. Dialogu Międzyreligijnego Dialog z przedstawicielami wyznań żydowskich, muzułmańskich, bahajskich, hinduskich i sikhijskich. Tam

było prawdziwym uznaniem dla pracy wykonanej przez sekretarkę s. Isabel Smyth i inicjatywy podejmowane przez Kościół katolicki na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat. Ponadto uczestnicy byli wdzięczni papieżowi Franciszkowi za jego miłość do ludzkości i świadectwo międzyreligijne".

dialog. Na poziomie lokalnym pożądane było większe uczestnictwo proboszczów i parafii, aby uznajcie wspólne troski wszystkich grup religijnych, zwłaszcza o młodzież.

Należy zachęcać do większej wiedzy i zrozumienia innych wyznań, a także gotowość do wspólnego stawienia czoła palącym problemom moralnym naszych czasów. Podobnie krótkowzroczny pogląd na wiarę wśród młodych wyznawców wszystkich wyznań, jako reakcję na społeczeństwo świeckie, musi być zakwestionowany. Warto byłoby zaprosić więcej młodych ludzi do włączenia się w inter... rozmowy religijne i częstsze wspólne celebrowanie świąt poszczególnych wyznań

Grupa.

7,4 Niepłodność Zgłoszenie otrzymała kobieta reprezentująca trudną sytuację niepłodnych par oraz promocja podejścia NaPro do niepłodności. Zrobiła bardzo mocną uwagę na temat Kościoła, księży i świeccy bardziej wspierają tych, którzy nie mogą mieć dzieci.

Pojawiło się wiele innych komentarzy, odzwierciedlających diecezjalne troski Synodu Narodowego Proces.

7,5 Chrześcijańska sieć przeciwko dyskryminacji kastowej CNACD ma swoją bazę w parafii jezuickiej w Glasgow. Zgłoszenie odzwierciedlało uczucie uznania dla Kościoła na świecie oraz we wspólnocie lokalnej, zgodnie z dokumentami diecezjalnymi. Odbiło się to na pozytywach doświadczenia pandemii w zakresie zjednoczenia ludzi w solidarności, aby pomóc ludziom w potrzeb, ale także wymiany online i tego, jak w domu żyła wiara podczas blokady. A

Wyrażono poważne zaniepokojenie tym, że Kościół w Indiach nie poradził sobie z konfrontacją z kastami dyskryminacji, a także za powściągliwość Kościoła w Wielkiej Brytanii w celu podniesienia świadomości na temat tego kwestia. Na większą uwagę zasługują katolicy pochodzenia południowoazjatyckiego i wschodnioeuropejskiego Kościół w Wielkiej Brytanii. Zgłoszenie wskazywało na to, że Kościół musi dotrzeć do: tych, którzy czują się zmarginalizowani.